

JÁNOSI ZOLTÁN

Anyanyelv

Fölragyog a csontok közül,
az élők közé térdepel.
Hozza az erdők énekét,
nomádok útját, vágyait,
hozza a kigyúlt hiteket,
a temetetlen holtakét,
vásárra hajtott arcokét –
Koporsók alól föllebeg,
s kifeszül ajkaink közé.

Túlél mindenkit. Minden órán
és minden percen ő sikolt.
Zokogni korán megtanult,
de megtanult fönntartani
tünékeny szárnyán nemzetet,
tegnapot, mát és holnapot.
És soha semmit nem felejt –
Az élők közé térdepel,
és szétfeszíti ajkaink.